

[Fogh Rasmussen]

telser. Det kunne boligministeren ikke ved den lejlighed give nogen forklaring på, men under udvalgsarbejdet har vi gravet videre i det. Boligselskabernes Landsbyggefond har fremsendt en opgørelse, som ikke overraskende bekræfter boligministeriets tal. Danmarks Statistik har på sin side udtalt, at der kan være fejl i indberetningerne fra kommunerne, men Kommunernes Landsforening har udtalt, at det er svært at påpege særlige fejlmuligheder. Så ved jeg snart ikke, hvad vi skal tro. Men én ting står i hvert tilfælde klart: med den usikkerhed, der er omkring oplysningerne i bygnings- og boligregisteret, vil det være yderst betænkeligt at benytte dette register til praktiske formål foreløbig. Det er i øvrigt en sag, som vi vil vende tilbage til ved en anden lejlighed.

Jeg mærkede mig hr. Kaj Poulsens udtalelse om, at venstre og de konservative benyttede en kynisk argumentation i udvalgsbetænkningen. Hr. Kaj Poulsen spurgte: hvad betyder en sjat underskud på betalingsbalancen, når der er boligmangel? Nu ved jeg ikke, om man ligefrem kan tale om en sjat underskud, når det nærmer sig 20 mia kr. om året, men i øvrigt har vi slet ikke udtalt os om betalingsbalancen i denne sammenhæng. Det, vi har sagt, er, at der ikke under udvalgsarbejdet er lagt noget som helst materiale frem, der godtgør, at der skulle være behov for en forøgelse af den almennyttige kvota.

Tværtimod er der fra de kommuner, som skulle være efterspørgere af det sociale byggeri, fremkommet en usædvanlig skarpt formuleret indsigelse mod de merudgifter, som forhøjelsen af kvoten påfører dem. I en skrivelse siger Kommunernes Landsforening bl. a., at kommunerne ikke har haft mulighed for at medtage de øgede udgifter på budgetterne for 1981, og man siger videre, at landsforeningen vil forbeholde sig kompensation for de forøgede kommunale udgifter. Alt tyder derfor på, at kommunerne simpelt hen ikke vil eller ikke kan udnytte kvoten.

Det giver mig så anledning til at spørge boligministeren: hvad vil boligministeren egentlig foretage sig, hvis kommunerne ikke udnytter kvoten i 1981? Og hvad er i øvrigt regeringens holdning til landsforeningens forbehold om kompensation? Jeg tror, det vil være ret nyttigt at få oplyst, hvordan ministeren stiller sig til de spørgsmål, som kommunerne her har rejst.

Endelig har vi fået bekræftet, at de tre små forligspartier er gået i en boligpolitisk musefælde. I udvalgsbetænkningen har det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne travlt med at bedyre, at de skam kun har tiltrådt kvotaforhøjelsen for året 1981, men realiteten er jo en anden. Realiteten er, at hvis forligspartierne ikke kan blive enige om andet, så ruller de 3.000 ekstra enheder videre i de kommende år. Vi er nu langt om længe nået så vidt, at de tre forligspartier indrømmer dette, hvad de ikke ville ved første behandling. Men, siger de så, vi har skam ikke lovet boligministeren penge på finansloven ud over 1981. Det er måske rigtigt nok, men så er det egentlig en besynderlig aftale, der er truffet. Hvorfor har forligspartierne så ikke bare aftalt en forhøjelse af kvoten med 3.000 enheder i 1981 ved en anmærkning på finansloven for 1981? Så ville de tre små partier have haft sikkerhed for, at forhøjelsen bortfaldt med udgangen af 1981. Nu har socialdemokratiet fået den ønskede forhøjelse med hjemmel i loven, og så er det straks langt vanskeligere at komme af med den igen.

Jeg skal om de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om boligbyggeri fra SF og VS, sige, at venstre agter at stemme imod disse ændringsforslag.

Dernæst vil jeg på venstres vegne sige tak for, at et så stort flertal har støttet visse af de forslag, som vi har stillet vedrørende realkreditlovgivningen. Det betyder, at store dele af venstres beslutningsforslag om forenkling og forbedring af realkreditlovgivningen nu er blevet indarbejdet som ændringsforslag til ministerens eget lovforslag. Jeg vil i den forbindelse navnlig fremhæve, at kontantprincippet nu indføres for alle ejendoms typer, og at sondringen mellem almindelig og særlig realkredit ophæves inden for enhedsprioriteringsområdet. Det er naturligvis ændringsforslag, som vi kan støtte.

Jeg vil også fremhæve som betydelige fremskridt, at den effektive finansieringsgrad for realkrediten nu hæves, så den samlede terminsydelse i nyopførte ejendomme kan nedsættes, og at der gennemføres en henstandsordning for økonomisk betrængte landmænd.

Jeg vil godt understrege, at vi finder egentlig ikke, at der er fundet en endelig løsning for erhvervsbelåningen. I den fastsættelse,